

अस्य भलि पदान्ते च सस्य पत्वम् । पृतनामाट् अन्यत्वं
न पत्वम् पृतनासाहम् इत्यादि ।

पृतसुध पु० पृतस्य धीयते धा-कर्मणि धजये क चतुक्त्वं ।

।संपाप्ते निघण्टौ पाठान्तरम् ।

पृथ प्रथमे चुरा०उभ०सक०सेट् । पार्श्वयति-ते अपोपृथत् त
अपपृथत्-त । [अमरः ।

पृथक् अव्य०पृथ-वा०ककि । ।भिच्चे २नानारूपे श्विनार्थे च ।

पृथक्त्वं न० पृथक् इत्यस्य भावः त्व । वैशेषिकोक्ते पृथक्त्वं

बुद्धिसम्पादके गुणभेदे । तत्परीक्षा च कणा० सू०

इत्योद्दिशिता यथा “तथा पृथक्त्वं” सू० । “एक-

त्वत्वंतयैकपृथक्त्वमपि साधयितुमाह अपोहार

व्यवहारस्तावदस्ति इदमस्मात् पृथगन्यदर्थान्तरमित्याकारः

अपहृत्वावधिमवेष्ट्य य उद्धारो निह्वारणं सहापोहारः

तत्र च न रूपादि तन्त्रं व्यभिचारादवध्यनिरूप्यत्वाच्च ।

नन्वन्योन्याभाव एव पृथक्त्वम् इदमस्मात् पृथगन्य-

दर्थान्तरमितियद्विज्ञमिति प्रतीतेरन्योन्याभाववत्त्वम् न-

त्वात्, न, पृथगादिशब्दानां पठ्यायत्वेऽपि नान्योन्याभावा-

र्थत्वं तत्र पञ्चमीप्रयोगानुपपत्तेः इदमस्मात् पृथक् इद-

मिदं न भवतीति प्रतीत्योभिज्ञविषयत्वात्, न चान्योन्या-

भाववानर्थः पृथक्त्वम् अघटः पट इत्यत्रापि पञ्चमी

प्रयोगापत्तेः । ननु पृथगिति विशिष्ट इति प्रतीत्यो-

रेकाकारत्वाद्द्वैविध्यमेव पृथक्त्वमिति चेन्न मैत्रेयस्य दण्ड-

वैशिष्ट्यदशायां मैत्रात् पृथगर्थं मैत्र इत्यपि प्रतीत्या-

पत्तेः । एवं शब्दविशिष्टे व्योम्नि बुद्धिविशिष्टे चात्मनि

पृथक्त्वव्यवहारापत्तेः । अतएव वैधर्म्यमपि न पृथक्त्वं

पाकरक्ते घटे श्यामादृष्टाब् पृथगर्थं घट इति व्यव-

हारापत्तेः तद्विरोधिधर्मवत्त्वमेव हि तद्द्वैधर्म्यं तच्च

श्यामानन्तरं रक्ततादशायामपि । न च सामान्यमेव पृ-

थक्त्वं सामान्यसावध्यनिरूप्यत्वात् जातिशङ्करप्रसङ्गाच्च ।

अन्नाल्लक्षित्वे सत्तया, द्रव्यमाहलक्षित्वे द्रव्यत्वे नान्यून-

नतिरिक्तलक्षित्वापत्तेः” इति । “एकत्वेकपृथक्त्वयोरेक

त्वेकपृथक्त्वाभावोऽणुत्वमहत्त्वाभ्यां व्याख्यातः” क०सू० ।

“नन्वेकमेकत्वं रूपादिभ्यः पृथक्पृथक्त्वमिति व्यव-

हारादेकत्वेऽप्येकत्वं पृथक्त्वेऽपि पृथक्त्वमेवं तत्र तत्त्वा-

पीत्यत आह यथाऽणुत्वमहत्त्वे नाणुत्वमहत्त्वयती

तद्व्यवहारस्तत्र भाक्तस्यैकत्वेकपृथक्त्वे नैकत्वेकपृथक्-

त्वयती तद्व्यवहारस्तत्र भाक्त इत्यर्थः । कर्मभिः कर्माणि

गुणैर्गुणाः इत्यपि दृष्टान्तस्त्वद्वयं पूर्वदृष्टान्तस्त्वत्वेक-

वाक्यतापक्षमेवात्र भासते यथा कर्माणि न कर्मवन्ति

गुणाश्च न गुणवन्तस्तथैकत्वेकपृथक्त्वे न तद्वती

इत्यर्थः” इति ।

पृथक्त्वा स्त्री पृथक् त्वा यस्याः । स्त्रीयाम् । रत्नमा०

पृथक्पर्णी स्त्री पृथक् पर्णान्यस्याः ङीप् । (चाकुब्जिया)

क्षुपभेदे अमरः ।

पृथक्चेत्त पु० पृथक् भिन्नं चेत्तस्य तत्तिष्ठानमस्य । एकस्मात्

पितृर्विभिन्नमाहजाते पुत्रे मिता० । [भेदे श्विशेषे ।

पृथगात्मता स्त्री पृथक् आत्मा स्वरूपं यस्य तस्य भावः तत् ।

पृथगात्मिका स्त्री पृथक् आत्मा स्वरूपं यस्याः कप् नलोपे

कापि क्त इत्त्वम् । व्यक्तौ । वक्षित्वेनैकरूपाणामपि व-

क्षीनां महानधीयत्वादिरूपेण तेषां स्वरूपभेदात् तथात्वम् ।

पृथग्जन पु० पृथक् भिन्नो जनो महानजो यस्मात् । १नीचे

२सूत्रे ३शामरे च अमरः । [अमरः ।

पृथग्विध ति० पृथक् भिन्ना विधा यस्य । नानारूपे

पृथग्बीज पु०पृथक् बीजान्यस्य । मल्लतकट्टचे (मेला) राजनि०

पृथा स्त्री कुन्तिभोजकन्यायाम् कुन्याम् जटाधरः ।

पृथाज पु० पृथायां जायते जन-ङ ७त० । १युधिष्ठिरादौ

कुन्तीपुत्रे २अर्जुनकट्टचे राजनि० ।

पृथापति पु० इत० । पाण्डुराजे तिका० ।

पृथिका स्त्री पृथक्प्रजयर्थे-क स्थावरे क शतपद्याम् अत इत्त्वम् ।

शतपद्याम् शब्दमात्रा ।

पृथिन् पु० प्रथ-वा० किनि संप्र० । वेनपुत्रे पृथुनामके नृपे

“पृथो ह वै वैन्यो मनुष्याणां प्रथमोऽभिप्रिये” शत०ब्रा०५।१

५।४“पृथो यद्वा वैन्यः” क०८।१०। “लोकेऽस्य पृथुसंज्ञा” ।

पृथ(थि)(वि)वी स्त्री प्रथते विस्तीर्यतेति प्रथ-विन् (ववन्)

वा नि० संप्रसारणं प्रिप्त्वात् ङीप् पृथो० वा ह्रस्वः !

धरायाम् क्षितौ तद्गुणादिकं यथा ।

“रूपद्रवत्वप्रत्यक्षयोगि स्यात् प्रथमलिकम् । गुरुणी हे

रसयती इवीर्नैमित्तिकोद्भवः । स्वर्गादयोऽप्ये वेगश्च

द्रव्यत्वञ्च गुरुत्वम् । रूपं रसस्य चो हो वारिगयेते

चतुर्दश । स्नेहहीना गन्धयुता क्षितावेते चतुर्दश” ।

“तत्र क्षितिर्गन्धहेतुर्नानारूपवती मता । घटविधस्तु

रसस्तत्र गन्धोऽपि द्विविधो मतः । स्वर्गस्तु तस्या वि-

ज्ञयो ह्यनुष्णाशीतपाकजः । नित्या नित्या च सा द्रव्या

नित्या स्यादणुलक्षणा । अनित्या तु तदन्या स्यात् सैवा-

वयवयोगिनी । सा च त्रिधा भवेद्देह दन्द्रियं विषय-

स्तथा । योनिजादिर्भवेद्देहमिन्द्रियं प्राणलक्षणम् ।